

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
liepos mėn.
28
šeštadienis
Nr. 60 (1034)
★

Kaina 15 kap.

Karvių pieningumo priežastis

Kupiškio MTS zonoje vasaros mėnesiais didžiausias karvių pieningumas „Aušros“ kolūkyje. Melžėja Jurkšaitė iš 14 karvių šiais ūkiniais metais jau primelžė vidutiniškai po 900 litrų pieno. Liepos mėnesio antroje pusėje melžėja Tunkevičiūtė iš 15 karvių kasdien primelžia vidutiniškai po 8,5 litro pieno. Kitų melžėjų pasiekimai kiek mažesni, tačiau nedaug.

Melžėjų budėjimo kambaryje iškabinti kiekvienos dienos rodikliai, iš kurių kiekviena melžėja žino apie jos melžiamų karvių produktyvumą. Panašūs rodikliai apie melžėjų pasiekimus iškabinti ir kolūkio kontoroje. Melžėjoms taikomos materialinio paskatinimo priemonės. Be to, jos turi chalatų. Ne pro šalį būtų, kad kolūkio valdyba nupirktų ir apavą. Nakties metu karvės laikomos karvidėje, kur jos papildomai šeriamos šeriamos žaliuoju pašaru ir iš automatinio girdyklų socialiai atsigeria. Tik, bėda, siurblys sugedęs, todėl kiekvienu vandens siurbimu melžėja turi lipti į šulinį ir blogai pritvirtintą siurbimo

vamzdį pripildyti vandens.

Šiuo metu 104 karvių banda ganoma dobilų atoluose ir dirvonuose. Gano trys raiti piemenys: Sapiega, Moskevičius ir Balčiūnas. Tokia didžiulė palaida kaimenė, kurią raiti piemenys laiko suspaudę mažoje ganykloje, daugiau žolės sumina negu nuėda. Daug naudingiau būtų karves risti užuogomis arba palaidas ganyti keliomis grupėmis.

Karvių pieningumo kiliimas priklauso ne tik nuo melžėjų pastangų, bet ir nuo piemenų darbo, nuo ganyklos. „Aušros“ kolūkyje melžėjos stengiasi, ganyklos vidutinės, bet ganyką reikėtų pagerinti. Karvių pieningumas žymiai padidėtų, jei nuo jo priklausytų piemenų uždavimas.

„Aušros“ kolūkio galvijų fermos vedėjas Kukenys, kolūkio valdyba ir zootechnikas Kerzaitė turi daugiau rūpintis melžėjų ir piemenų darbu, drąsiai taikyti materialinio paskatinimo priemones, gyvulininkams nepaigalėti lėšų specprangai, pasižymėjusius — už gerą darbą premijuoti.

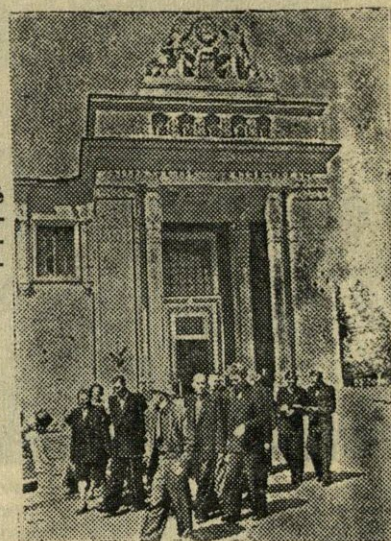
PRANEŠIMAS apie šienapiūtės eigą rajono kolūkiuose 1956 metų liepos mėn. 25 d. (procentais)

Kolūkio pavadinimas	Nusienauta natūralinių pievų	Suvežta šieno
„Adomynė“	84,0	67,1
„Artojas“	60,0	70,1
„Bugailiškiai“	*	87,8
„Juodpėnai“	*	88,1
M. Melnikaitės v.	40,8	63,4
Mičiurino v.	81,5	46,2
„Mūsų rytojui“	90,0	69,8
„Pakupys“	77,3	73,9
„Palanga“	*	72,8
„Sakalas“	87,3	98,3
„Skodiny“	82,5	59,7
„Šetekšna“	*	92,8
„Žalgiris“	80,4	96,2
Skapiškio MTS zonoje:	91,9	74,7
„Ateitis“	*	65,6
„Aukštaičiai“	*	91,4
„Aušra“	84,0	95,5
„Laisvė“	43,7	81,8
„Laukų spartuolis“	*	95,0
„Lukony“	*	93,0
„Mituva“	*	85,8
„Neris“	44,7	*
„Pirmūnas“	42,0	77,0
„Stalino keliu“	92,0	94,2
„Vedrupys“	*	98,5
„Vėžionys“	64,1	94,4
„Vienybė“	81,2	67,6
„Nemunas“	69,6	97,7
„Pirmoji vaga“	75,8	73,8
Kupiškio MTS zonoje:	74,0	87,8
Viso rajone	82,9	81,1

*—įvykdė planą Plano komisija

VISASAJUNGINĖJE ŽEMĖS ŪKIO

PARODOJE

Nuotraukoje: grupė Lietuvos TSR kolūkių pirmininkų, agronomų ir zootechnikų prie įėjimo į Lietuvos TSR paviljoną.

F. Jevzerichino nuotr.

(TASS-ELTA).

Nuotraukoje: „Jaunųjų natūralistų“ paviljono ekskursijų vadovas I. J. Mejerovičius pasakoja ekskursantams — Turkmenijos TSR moksleiviams apie I. V. Mičiurino darbo metodus.

A. Sofijskio ir Preobraženskio nuotr.

(TASS).

Nuotraukoje: Kuršėnų rajono Tryškių tarybinio ūkio melžėja O. Norkutė su Lietuvos žaliųjų veislės karve-rekordininke „Taure“. „Taurei“ 7 metai. Antrosios laktacijos metu iš jos gauta 7.935 kilogramai pieno. Per 300 pastarosios laktacijos dienų primelžta 5.996 kilogramai pieno.

E. Jevzerichino nuotr.

(TASS-ELTA).

Volgos-Dono kanalo pakrantėse

Stalingrado srities, Gorodiščenskio rajono Čruščiovo vardo kolūkis ilgą laiką buvo atsiliekančias. Ši žemės ūkio artelė tokioje padėtyje buvo iki tol, kol čia neatėjo naujas pirmininkas — Vladimiras Konstantinovičius Čenčikovskis.

Jis nebuvo nei agronomas, nei zootechnikas ir su kaimu buvo labai mažai susijęs: inžinierius Čenčikovskis statė prie Rokotino drėkinimo sistemas. Tačiau komunisto garbė, sąžinė neleido jam atsisakyti nuo kilnaus pavidimo; nenugąsdino jo nė sunkumai, apie kuriuos jis žinojo, dažnai būdamas kolūkyje tarnybos reikalais.

Nelengva buvo iš pradžių naujam pirmininkui. Artelės ūkis buvo net labiau pašlijęs, negu jis manė. Kolūkis turėjo daugiau kaip 4 tūkstančius hektarų ariamos žemės, tačiau net derlingiausiais metais gaudavo ne daugiau kaip 400—500 tūkstančių rublių

pajamų. Blogai buvo apmokami darbadieniai.

Sunkioje būklėje buvo gyvulininkystė. Gyvuliams neužtekdavo pašarų, patalpų. Reikėjo statyti naujas ir baigti pradėtas statyti fermas, o pinigų sąskaitoje nebuvo.

1955 metų kovo mėnesį Čruščiovo vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai svarstė perspektyvinį planą. Pranešimą darė Čenčikovskis. Jis nebuvo panašus į paprastą pranešėją: sėdėjo prie rašomojo stalo ir kaukšėjo skaitliukais.

Jo apskaičiavimai rodė, kad kolūkiui dabar pelningiausia būtų vystyti daržininkystę. Artelės žemės yra Volgos-Dono Varvarovskos drėkinimo sistemos zonoje. Vadinas, bus galima gauti užtikrintus daržovių derlius. Čia pat realizavimo rinka — Stalingradas. Kolūkiečiai vienin- gai pritarė pirminin- kui. Drėkinamose žė-

mėse buvo numatyta išplėsti bulvių ir daržovių pasėlius tokiu apskaičiavimu, kad jų bendras derlius 1960 metais padidėtų 9—10 kartų, palyginti su 1954 metais. Grūdų buvo numatyta gauti šešis kartus daugiau, mėsos — du kartus, pieno — šešis su viršum karto.

Aktyviai dirbo praeitą pavasarį žmonės. Kolūkis, tur būt, pirmą kartą, per daugelį metų pirma laiko, anksčiau už visus rajone, atremontavo žemės ūkio įrankius, išvalė sėklą, organizuotai pasiruošė sėjai. Greitai buvo atlikta ir pati sėja, o taip pat pasodinti daržovių daigai ir bulvės.

Blogiau buvo vasarą, kai atėjo laikas laistyti ir ravėti daržoves. Daugelis kolūkiečių, nors ir tebegyvenančių kaime, seniai nebedirbo artelėje, vertė-

si pašaliniais darbais. Trūko žmonių. Partinės organizacijos padedamas, Čenčikovskis iškvietė laistyti daržovių visus, kas tik galėjo laikyti kastuvą rankose, — sargus, dailides, sąskaitininkus.

Įtemptai dirbo patys daržovių augintojai. Jie dieną ir naktį buvo plantacijose. Leontijaus Kulišenkos brigada išaugino po 300 centnerių pomidorų iš hektaro, Fiodoro Koržovo brigada — po 220 centnerių kopūstų. Bendras derlius žymiai prašoko planinę užduotį.

...Puikiais rodikliais baigė kolūkis 1954 metus. Išaugintas didelis derlius. Grūdų buvo surinkta penkis kartus daugiau, negu 1954 metais, daržovių — tris kartus, bulvių — dešimt kartų daugiau. Kolūkis pilnai atsiskaitė su žemės ūkio produkcijos pristatymo skolomis

už visus praėjusius metus. Vien tik grūdų supirkimų sąskaita buvo pristatyta ir parduota 25 tūkstančiai centnerių.

Bendros artelės pajamos 1955 metais sudarė, kaip ir buvo numatyta, daugiau kaip du milijonus rublių, tai yra penkis kartus viršijo 1954 metų pajamas. Atitinkamai padidėjo ir darbadienio vertė. Reta šeima Rokotinė gavo mažiau kaip 300 pūdų grūdų ir 7—8 tūkstančius rublių pinigais, o yra šeima, kurios gavo daugiau. Pavyzdžiui, klau- lininkė Viera Škorbut, jos vyras Ivanas Škorbut ir duktė Ana 1955 metais uždirbo 13 tūkstančių rublių pinigais ir 7,5 tonos grūdų.

Stiprėja gyvulių ūkis. Pastatytos arba jau baigiamos statyti karvidė, paukščių ferma, patalpos veršeliams ir kiaulėms.

Nuolat didėja gyvulių skalčius. 1956 me-

tų pabaigoje kolūkis turės 120 melžiamų karvių, vietoj 60 karvių 1954 metais. Kiaulių skaičius padidės nuo 150 iki 400. Daugiau kaip šimtas klau- lių dabar yra penimos. Kiaulienos sąskaita kolūkis pagrindinai įvykdys 1956 metų mėsos pristatymų planą.

Kolūkis žymiai sustiprėjo, jis, kaip sakoma, tvirtai atsistojo ant kojų. Aiškosios jo artimos ir tolimos perspektyvos. Ir visų svarbiausia, čia daugiau niekas neabejoja tuo, kad šios perspektyvos bus įgyvendintos. Žmonės įsitikinę: „Kaip pasakyta, taip ir bus!“

O tai jiems teikia jėgų ir energijos, jie dirba nenuleisdami rankų, kad 1956 metais būtų nuimtas gausus derlius ir kad jie įneštų savo indėlį į kovą už sėkmingą partijos XX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą.

K. Pogodinas

Stalingradas.

Tarybiniai turistai užsienyje

Didelė tarybinių turistų grupė motorlaiviu „Pobieda“ apke-
liavo aplink Europą. Turistai praplaukė aštuonias jūras, At-
lanto vandenyną, aplankė Bulgariją, Graikiją, Italiją, Pran-
cūziją, Olandiją ir Švediją, susipažino su įvairių tautų gy-
venimu ir buitimi. N u o t r a u k o j e: tarybiniai turistai
iš Akropolio gėrisi Atėnų miesto vaizdu.

A. Stuzino nuotr.

(TASS).

DIENOS ŽIEMŲ

Rūpestingai pasiruoškime žiemkenčių piūčiai

Laukuose bręsta žiemkenčiai. Netrukus prasidės rugiapiūtė. Dabar mums svarbiausia likviduoti visus tuos trūkumus, kurie ruošiantis derliaus nuėmimui mūsų rajono kolūkiuose dar pasitaiko. „Vėžionių“ kolūkis šiais metais išgijo keturias naujas kertamasias mašinas, todėl kiekvienoje laukininkystės brigadoje dabar jų bus po dvi. Žiemkenčių plovimui taip pat pritaikius šienapūties mašinas, deja, čia to nedaroma, rugiapiūtė būtų galima atlikti gana greitai. Be to, kolūkio pirmininko V. Barono žodžiais tariant, kolūkis su Kupiškio MTS sudaręs sutartį 100 ha plote žiemkenčių derlių nuimti kombainu.

Kombainu nuimtų žiemkenčių, o vėliau kitų javų grūdus būtų galima džiovinti kolūkio linų džiovykloje, tačiau ji tam dar nepritaikyta. Ne tik žiemkenčius, bet ir vasarųjų daugumoj numatomą sukrauti į stirtas arti gyvulininkystės pastatų, kad pakliau nereikėtų šiaudų į fermas vežioti. Sukrovus javus reiki klotimus, o stirtose, būtina įrengti dengtus grenčymus, kad kūlimo metu arba iškūlus nesulytų grūdų lietūs. Tačiau grenčymai „Vėžionių“ kolūkyje nedaromi. B. Tručinsko vadovaujama statybininkų brigada visą vasarą stato didelį kolūkinį klotimą. Statyba vyksta lėtai ir iki rugiapiūtės pradžios nebus užbaigta. Todėl iki šiol kolūkyje turimi klotimai, taip vadinamos klėtyš-grūdų sandėliai, naujojo derliaus sukravimui dar neparuošti. Panašių trūkumų yra „Adomynės“, Marytės Melnikaitės vardo ir kituose kolūkiuose.

Kolūkių valdybų ir visų kolūkiečių pareiga—šiomis dienomis padaryti viską, ką dar galima, kad rugiapiūtė būtų tinkamai pasiruošta.

Nuravėjo kukurūzus

„Aukštaičių“ kolūkio žemdirbiai rūpinasi kukurūzų priežiūra. Kukurūzų tarpelių su traktoriaumi SChTZ-7 išpureną traktorininkas Alf. Zuoza. Šiuo metu visose laukininkystės brigadose baigtas kukurūzų ravėjimas. Prie kukurūzų ravėjimo gerai pasidarbavo kolūkio šefai—rajonio liaudies švietimo skyriaus darbuotojai, moksleiviai.

Taip pat nuravėti visi cukriniai runkeliai, atliktas papildomas jų patrešimas. Trečioje laukininkystės brigadoje (brigadininkas P. Zumbričkas) runkeliai ravimi antrą kartą. Gera techninių kultūrų priežiūra užtikrins gausų jų derlių.

P. Aukštikalnis

Kultūros - švietimo įstaigos kaime dirba didelį darbą auklėdamos kaimo darbo žmones komunistine dvasia. Daugelis jų šiame darbe pasiekė didelių laimėjimų. Pamiokomas pavyzdys šiuo atžvilgiu yra Leningrado srities, Gatčino rajono Roždestvenskos kaimo biblioteka—1956 metų Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyvis.

Būdama tikru kultūros židiniu kaime, ši biblioteka savo gausaus aktyvo įėjomis sistemingai aiškina darbo žmonėms partijos ir vyriausybės nutarimus, supažindina skaitytojus su geriausiais grožinės literatūros kūriniais. 1955 metais biblioteka organizavo 66 knygų parodas, 290 garsinių skaitymų, devynis literatūros vakarus ir skaitytojų konferencijas.

Bibliotekos aktyvistų tarpe mes matome kaimo inteligentijos atstovus, o taip pat priešakinius gamybininkus. Leni-

Netvarka Kupiškio statybos-remonto kontoros stalių dirbtuvėje

„Stalino keliu“ redakcijai gavus stalių laišką, nuėjau į stalių dirbtuvę sava akim pažiūrėti, kas ten dedasi. Apie visa, ką aš ten mačiau ir ką girdėjau, čia ir papasakosiu.

Vos pravėręs stalių dirbtuvės duris, aš išgirdau staliaus Antano Jurgionio rankose kaukiantį oblių, mačiau kaip ant grindų krito drožlių srovė. Ir tai buvo ne senoviškas stumiamas oblius, o elektromotoru varomas, nors ir lengvas, rankinis. Stalių dirbtuvėje daug padarytų durų, sunertų ir jau neriamų durų staktų. Visi septyni staliai skubėdami dirba. Bet darbas vykta dar geriau, kaip mane pasitikęs Antanas Jurėnas papasakojo, jei turima technika būtų tvarkoje.

Ir iš tiesų, dirbtuvės pasieniais daug mašinų. Čia stovi apskritas piuklas, bet jau buktuotas, su atšipusiais dantimis ir dviejose vietose nulūžusiais apsaugos pritvirtinimais.

—Su maskatuojančia apsauga dirbti pavojingiau, negu be jos,—sako stalius Vytautas Petrulis,—kol jos nesuremontuos, aš prie piūklo ranka neprisiliesiu.

Toliau frezavimo staklės (FŠZ), naujos, 1955 metų gamybos, bet jau netvarkoje, pagrindinio kelmo varžtai palaidi, baigia iškristi. Peilių ašis kilnojasi, ir dirbant kiekvienu atveju gali iškristi sužeisti darbininką.

—Štai, ir diržas nutrūkęs, ir elektromotoro inkaras kabalduoja,—parodė Alfonsas Valma,—netepami guoliai išdilo...

Prieiname prie gręžimo staklių. Mašina nesudėtinga, bet pabandyk ją pavaldyti. Jei į kairę ir į dešinę rankena pajudini be didelių pastangų, tai antroji rankena, reguliuojanti medyje gręžiamos skylės gyly, nejuda ir dviem susikabinus, veltui mes su staliu Jonu Ivanausku net iširęžę stūmėme ir traukėme... Jo žodžiais tariant, gręžimo staklės jau antri metai neteptos ir nevalytos.

O ten obliavimo staklės (ZDS). Jos taip pat naujos, tik praeitų metų gamybos, bet irgi be priežiūros... Yra ir antros obliavimo staklės, rūdija pastatytos pašalė, nors darbe kartais ir naudojamos.

—Su jomis tikra bėda. Štai, šiandien, tai buvo šio mėnesio 20 diena, dirbtuvės vedėjas atsivedė kažkokį Slanį iš miesto vykdomojo komiteto ir leido šia mašina pasinaudoti,—dėsto Mykolas Strolia,—bet peilis klebt, nutrūko ir vos žmogui galvos nenunešė.

Tokių atsitikimų dirbtuvėje būna ir dažniau. Pavyzdžiui, dirbdamas su nesutvarkytomis staklėmis, Juozas Čičinskas praeitų metų rugsėjo mėnesį neteko dviejų pirštų, o šių metų kovo mėnesį dar dviejų, ir liko visiškai invalidu.

Negeriau ir su priešgais-

rine apsauga. Dirbtuvėj elektros laidai prie tinklo prijungti be saugiklių. Gesintuvų ir kito priešgaisrinio inventoriaus nėra, tik pasienyje stovi kubilas dvikiančio vandens.

Visų šių trūkumų ir nelaimingų atsitikimų galėtų nebūti, jei stalių dirbtuvės vedėjas Algis Naujikas rūpintųsi dirbtuvės reikalais, jei mechanikai Julius Baronas ir Antanas Kiseliovas atliktų jiems patikėtas pareigas, valytų, teptų ir remontuotų dirbtuvės mašinas.

Blogai ne tik su technikos priežiūra, ne tik pavojinga ja dirbti, bet negerai ir su visos gamybos organizavimu. Stalių brigadai darbo paskyros surašomos mėnesio gale, pagal jų jau atliktą darbą, o mėnesio pradžioje staliai jokių paskyrų negauna.

O kaip jūs manote, staliai taip ir dirbs nesutvarkytomis staklėmis?

—Ne! Mes jau visą savaitę prie šių iširusių mašinų nesiartiname. Dirbame tik rankiniais įrankiais. Gyvybė mums brangi. Invalidais būti nenorime,—tai jų žodžiai.

Vietos profsąjunginės organizacijos komiteto pirmininkas Kazys Papučka gina stalių reikalus, bet jo balso nei dirbtuvės vedėjas, nei statybos-remonto kontoros viršininkas Serapinas neklauso.

Nejaugi niekam nerūpi stalių dirbtuvės reikalai?

R. Valiulis

Iš VŽŪP dalyvių patyrimo

Kaimo biblioteka ir jos aktyvas

no vardo kolūkio agronomas V. Nestorovičius reguliariai skaito paskaitas žemės ūkio ir gamtos mokslo temomis, dar bibliografinės apžvalgas, pasisako skaitytojų konferencijose. Kolūkio brigadininkė V. Aleksandrova, kuri pernai savo brigada išaugino po 360 centnerių bulvių iš hektaro, aptariant V. Dmitrijevo knygą „Didelių bulvių derlių išauginimo patyrimas“, pasakojo apie naujus agrotechnikos metodus, kuriuos ji naudoja. Kolūketė L. Sidorova—trimečių agrotechnikos kursų klausytoja yra kilnojamosios bibliotekos vedėja Staroje Podubjės kaime. Daržovių augintojų brigados narys I. Logionova padeda bibliotekai pristatyti skaitytojams knygas į namus. Ji taip pat garsiai skaito laikraščius kolūkiečiams,

dirbantiems laukuose. Didelę pagalbą bibliotekos tarybai teikia vidurinės mokyklos mokytojai T. Malankina, V. Mojrosiejeva, A. Panfilova ir kiti.

Sumani bibliotekos aktyvistų veikla padeda išplėsti skaitytojų ratą. Dabar kiekvienos kolūkiečių šeimos bent vienas narys yra bibliotekos skaitytojas. Per metus biblioteka išdavė skaityti 24 848 knygas, jų tarpe visuomeninių politinių—2 935, gamtos mokslo—1 511 ir žemės ūkio—4 684 knygas.

Kolūkiečiai per biblioteką nuolat susipažįsta su mokslo pasiekimais. Jie stengiasi visa tai, kas pažangiu idiegti į gamybą. Gamykla „Elektrosila“ pagaminę kolūkiui stakles durpių-pūdinių puodeliams gaminti. Daržovių augintojai pastebėjo, kad stak-

lės dirba nenašiai ir pritarė truputį pakeisti jų konstrukciją. Gamykla tai padarė. Staklių našumas padidėjo dvigubai. O štai kitas pavyzdys. Biblioteka suorganizavo skaitytojų konferenciją, kurioje buvo apsvaistytas M. Vasiljevos ir A. Sokmano knyga „Mūsų laimėjimai“. Šioje knygoje buvo pasakojama apie Lomonosovo vardo kolūkio patyrimą. Šis kolūkis pasiekė gerus rodiklius vystydamas gyvulininkystę. Besirušiant konferencijai artelės valdyba nusiuntė savo gyvulių augintojus į Lomonosovo vardo žemės ūkio artelę. Ten jie pamatė daug ko sau naudingo.

Sekdami priešakinio ūkio pavyzdžiu, Lenino vardo artelės nariai sutvarkė savo fermas, stambiuosius pašarus pradėjo skatinti koncentrais,

padidino pašarinių kultūrų plotus ir įvedė papildomą gyvulių šėrimą vasaros metu. Po to padėtis fermose pasikeitė. 1955 metais iš kiekvienos karvės buvo primelžta po 2 545 kilogramus pieno, pagyrinti su 1 400 kilogramų 1954 metais.

1954 metais grupė vidurinės mokyklos abiturientų ilgai negalėjo nuspręsti, ką jiems veikti baigus vidurinę mokyklą. Tada biblioteka suorganizavo jaunimo vakarą. Jo metu buvo perskaityta paskaita „Apie tarybinio žmogaus moralinį veidą“. Be to, čia kalbėjo brigadininkai apie pirmųjų darbą. Netrukus septyniolika jaunuolių ir merginų pareiškė norą dirbti kolūkyje.

Taip Rodžestvenskos biblioteka, kuriai vadovauja V. L. Smiriagina, nuolat dirbdama auklėjamąjį darbą, padeda kolūkiui.

M. Platonovas
VŽŪP administracinių ir kultūrinių kolūkinio kaimo įstaigų paviljonų direktorius

Mūsų kalendorius

BERNARDAS ŠOU

Šių metų liepos 26 dieną sukanka 100 metų kai gimė žymus Anglijos dramaturgas Bernardas Šou. (1856–

1950). Airis Šou apsigyveno Londone, kur ir prabėgo jo daugiametis literatūrinės ir visuomeninės veiklos gyvenimas. Daugelyje savo pjesių Šou pasireiškė kaip buržuazijos ydų demaskuotojas. Jis savo ginklu išsirikino juoką, piktą ir sąmojingą pokštą, nelauktą paradoksa, davusį jo kūrybos stiliui didelį savotiškumą. Dramaturgas negailėjo nieko: jis atidengė pyktį ir nusikaltimus ten, kur viskas gyvenime atrodė laimingai, padoriai. Neatsitiktinai savo pirmuosius dramatus kūrė „Miško tankumynai“, „Našlio namai“ jis pavadino „nemaloniomis pjesėmis“: jis išreiškė jėgą valdančioms klasėms daug karčios ir nemalonios tiesos apie jų nusikaltimus liaudžiai. Šou išvedė į sceną turtingus biznierių ir titaluotus asmenybes, besinaudojančias visuomenėje pagarba, ir įrodė, kad jų turtėjimo šaltiniai purvini ir nusikalstami, kad jie prasišlyveno eksploatuodami varguomenę. Kitose pjesėse („Karas ir žmogus“, „Likimo išrinktas“, „Žmogus ir antžmogis“, „Kandida“, „Cezaris ir Kleopatra“) jis kritikavo buržuazinės moralės egoizmą ir veidmainiškumą, drąsiai pasisakė prieš militaristinę, prieš imperialistinių grobimų propagandą. Su didžia demaskuojančia jėga parašyta komedija „Majoras Barbara“. Čia Šou sukūrė tipišką galingo kapitalistinio magnato-fabrikanto ginklo paveikslą, padariusį iš karo naudą biznį, diktuojantį savo valią vyriausybei, parlamentui, visam valdymo aparatui. Šitas patrankų karalius išlaiko savo jėgomis filantropinę organizaciją—Gelbėjimo armiją, kuri, vietoje pagalbos vargšams, padeda buržuazijai dar stipriau pajungti darbininkų klasę ir atitraukia ją nuo revoliucinės kovos prieš kapitalizmą.

Pjesėje „Pigmalion“, gerai žinomoje tarybiniam žiūrovui, Šou dabartinei civilizacijai ir išsilavinusių klasių egoizmui priešpasta turtingus dvasinius paprastą žmogaus — neturtin-

gos gėlių pardavėjos Elizos — gabumus.

Po pirmojo pasaulinio karo Šou galutinai įsitikina,

kad buržuazinė visuomenė pergyvena gilią krizę, palietusių jos dvasinę veiklą, ekonomiką ir politiką. Pjesėje „Namas, kuriame sudūžta širdys“, parašytoje 1917 metais, Šou jaučia katastrofą, nešančią pražūtį senajam pa-

sauliui, o vienas iš pjesės herojų „Kartu, bet tiesa“ priešpasto šitam susenušiam, pasitraukusiam į užkampį pasauliui jauną šalį, kurią vadina Federatyvinę Protingų Respubliką Sąjungą. Ši pjesė buvo parašyta 1932 metais po Šou apsilankymo Tarybų Sąjungoje, kur jis panorėjo atšvesti savo septyniadesimtmetį.

Piktai ir sąmojingai pjesėje „Vežimėlis su obuoliais“ kritikuodamas buržuazinio valstybinio aparato, vykdančio kapitalistų valią, nepajėgumą, Šou parodė, kad Anglija jau ant sunkios ekonominės krizės slenksčio, dėl kurios ji gali prarasti nacionalinę nepriklausomybę ir patekti po JAV monopolistinio kapitalo padu.

Šou buvo įsitikinęs, kad buržuazinė santvarka atgyvenusi ir pasmerкта pražūčiai. Rašytojas tvirtai tikėjo socialistinės santvarkos būtinumu. Tarybų Sąjungos veikloje, kurios draugu Šou buvo jau nuo pat mūsų valstybės įsikūrimo, dramaturgas matė tą socializmo pastatymo pavyzdį, kuriuo turi sekti Anglija ir visas buržuazinis pasaulis. Šou vaidmuo, kaip talentingo dramaturgo, nesutarkomo kapitalizmo, karo ir fašizmo priešo, Didžiosios Britanijos Komunistų partijos veikėjų charakterizuotas taip:

„Bernardas Šou gyveno ir mirė socialistu. Visus savo ilgus metus jis dirbo, kad socializmo idėjos pasiektų anglų liaudį ir visas pasaulio tautas. Jis vadino save komunistu ir su entuziazmu palaikė rusų revoliuciją nuo pirmų jos dienų. Iki paskutinių savo gyvenimo dienų jis liko Tarybų valstybės draugu“...

Taikos Tarybos nutarimu šimtąsios metinės nuo Šou gimimo dienos plačiai pažymimos visose pasaulio šalyse.

Vešliai auga kukurūzai

„Lukonių“ žemės ūkio artelės nariai stropiai prižiūri kukurūzus: naikina piktžoles, kultūrą apkaupė, pa-

trėšė. Gerai dirbo kolūkiečiai O. Palšiūnienė, K. Jėčiūtė, S. Gnižinskaitė ir kt.

K. Žarukas

VLADAS JASINSKAS

Lektorius Tošelė

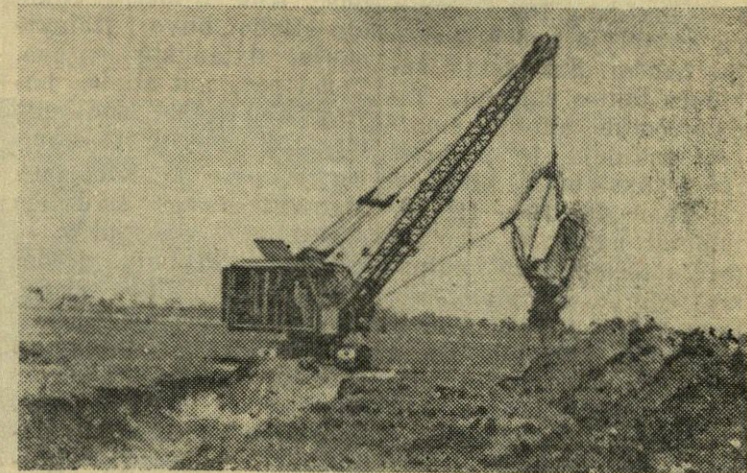
Nuščiuvo ir nutilo salė,—
Tribūnoje lektorius Tošelė.
Jis atmaukė plačias rankoves,
Išsipūtė oriai kaip povas
Ir šneka, šneka, šneka
Apie degtinę ir konjaką,
Kad liautumeis be saiko lenkų,
Kad širdžiai tai ir skrandžiui kenkia,
Kad bonka — priešas pasalus...
Šalin taures ir bokalus!..
...Kalbėjo daug ir rankom mosikavo,
Kažką minėjo ir citavo,
Paskui... iš bufeto herojų
Išvilko patį užu kojū!..

SPARTŪS STATYBININKAI

„Aušros“ kolūkio statybininkų brigada, pavasarį padėjusi pamatus 100 vietų mūrinei kiaulidei, jau pamirijo sienas. Mūrijant ypač pasižymėjo kolūkiečiai Ramonas ir Šveckys. Dabar, brigadininkui Augustauskui vadovaujant, atliekami medžio darbai. Meistrus aprūpinant medžiaga statybai, įtemptai dirba statybininkų brigados aprūpinimo grupės kolūkiečiai Moskevičius ir Juodakys, iš Subačiaus lentpiūvės šiuo metu statybon sunkvežimiu gabendami lentas.

Greit kiaulidė bus įrengta, ir ateinančią žiemą joje žiemos visos „Aušros“ žemės ūkio artelės visuomeninės klaulės.

Ž. Baltakytė

Ekskavatorininko Broniaus Balaišio vardas gerai žinomas Šilutės MTS. Pritaikydamas pirmaujančių šalies ekskavatorininkų darbo metodus, jis kiekvieną sezoną viršija savo užduotis. Šiuo metu B. Balaišis dirba Priekulės rajono „Tiesos“ kolūkio laukuose. Per šį metų du su puse mėnesio pirmanjantis ekskavatorininkas iškasė 50 tūkstančių kubinių metrų žemės, esant metiniam planui 135 tūkstančiams kubinių metrų. Pernai B. Balaišis iškasė 215 tūkstančių kubinių metrų žemės. Už tai jis buvo patvirtintas 1956 metų Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviu. N u o t r a u k o j e: ekskavatorininkas B. Balaišis dirba Priekulės rajono „Tiesos“ kolūkyje.

M. Rebio nuotr.

(ELTA).

BOTOGAS

Brasta vidury kelio

„Aušros“ kolūkyje iš Aukštupėnų kaimo Dvaramiškio pusėn einanti kelia netoli Varlezerio kerta gilus griovys ir klampi brasta. Tiesa, per griovį jau antri metai kaip padarytas tiltas, bet per brastą pylimo taip ir nėra. Vežant trąšas į laukus brastoje įklimpo traktorius, todėl, visą priekabą durplių purvynan suvertus, brasta pasidarė dar klampesnė. Ir dabar per brastą nepervažiavosi arklio neįklampinės, neperbrisi kokių nesupurvinės. Eitum Varlezerin nusiplauti, bet ten dar klampiau...

M. Varnonis

Ar reikalingas Bagužis kolūkiui?

Miškas kairėj, miškas dešinė, miškas prieš akis, krūmai už nugaros. O tarp šių krūmų „Laisvės“ kolūkio miškų sargo P. Bagužio gryčia. Miško aikštelėj žvangia nuo kolūkio nuslėptas bėris su žvaigžde kaktose, pievutėj mykia trys karvės ir trys teilyčios — riebios, kaip iš tešlos nulipdytos. Aplink, kiek tik akys užmato, kolūkio miškas. Miškas kolūkyje, miškas ir iš kolūkio, o Bagužio kišenė pinigas. 20 ha visuomeninių pievų praeitais metais savivališkai jis nušienavo. Pradėjo pasišienavimus ir šiomet, juk tokiai bandai

išlaikyti reikia pašarų. Be to, P. Bagužis naudojasi apie 2—3 ha dydžio žemės plotu, t. y. daugiau kaip 4 normalaus dydžio pasodybiniais sklypais.

Iš tokio sargo „saugojimo“ kolūkiui matoma nauda, tariamasi kolūkio miškų saugotojas gyvena tik ir žlūri, kad kuo daugiau pasinaudotų. Nei žemės ūkio artelės įstatai, nei kiti tarybiniai įstatymai šiam juoda sąžine žmogui nereikalingi.

O ar reikalingas toks „sargas“, „Laisvės“ žemės ūkio artelei?

R. Jėčiūtė

Nijolė Montvilaitė — baltarankė

Aš mergelė baltarankė, —
Mano grožiui darbas kenkia.
Dar palauksiu metelius,
Gal pasius kas nors pirėlius...
O gal būt, suradus dalį,
Institutan rasiu kelią?..
Liū-lia, liū-lia, liū-lia, liū
Su skėčiu ir žiedeliu
Aš dabar miegot galiu!

Iš Poltavos matyti visa Europa

Dar visai neseniai Poltavos teležiūrovai matė ir klausė tik Charkovą, kartais kuriam nors pavyk-davo „sugauti“ Kijevo.

Bet neseniai vieną va-saros vakarą Poltavos ver-pimo fabriko cecho virši-ninkas Sergiejus Vasilje-vičius Morozovas pamatė Romą.

Ukrainos radijo mėgė-jus sudomino šis nepa-prastas reiškinys.

Kuo, gi jis paaikšina-mas? Žinoma, kad televi-zijos laidais galima pri-imti maždaug 100 kilomet-rų nuotolyje nuo televizi-jos centro. Bet kartais su-sidaro tokios sąlygos, ka-da priėmimo nuotolis smar-kiai padidėja ir pasiekia iki 2 tūkstančių kilomet-rų. Pasirodo, 100—120 ki-lometrų aukštyje nuo žemės atsiranda taip vadina-mas sporadinis sluoksnis. Bangos nuo 3 iki 10 met-rų ilgio, kuriomis dirba dauguma televizijos sto-čių, atsimuša nuo šio sluoksnio ir priimamos už tūkstančių kilometrų.

Tačiau šis priėmimas nepastovus, atsitiktinis.

Poltavietis nutarė pri-iminėti silpnus tolimų stočių signalus ne laikas nuo laiko, ne tik tai tada, kada sporadinis sluoksnis nukreips juos į antena, bet reguliariai kiekvieną vakarą.

Prasidėjo ieškojimai. Prasidėjo gana paprastai: Sergiejus Vasiljevičius lipdavo ant namo stogo ir rankomis pasukdavo ante-ną tai į vieną, tai į kitą pusę. Ant 15 metrų aukš-čio stiebo buvo įtaisyta nauja, dviaukštė antena. Tenai pat, ant stiebo, bu-vo pritvirtintas nedidelis elektros variklis. O kam-baryje prie televizoriaus atsiranda pultas su dviem mygtukais: „Posūkis į dešinę“, o taip pat skalė, rodanti antenos kryptį.

Bet dėl priėmimo iš per daug tolimo atstumo šito pasirodė neužtenkama. Sergiejus Vasiljevičius su-montavo sudėtingą agre-

gata—šešių kaskadų ante-nos stiprintuvą. Be to, jis pagrindinai rekonstruavo televizorių „T-2 Leningra-das“, palikdamas be pa-keitimų tik jo išorę.

... Ateina vakaras. Apa-ratas įjungtas. Keletas ju-desių manipuliacijų nu-statymo rankenėlėmis, ke-letas antenos posūkių—ir ant ekrano pasirodo Mila-no operos scena.

Romą ir Pragę, Leipci-gą ir Bremeną, Paryžių ir Londoną, — daug stočių pavyksta priimti dabar Poltavoje.

Sergiejus Vasiljevičius toliau tobulina savo tele-vizorių. Jis montuoja nau-jus agregatus, baigia tri-jų elektrovariklių, kurie suks ir išplės antenos pa-ruošimą, montavimą. Ir jeigu jums Poltavoje, Puš-kinio gatvėje ant namo Nr. 88 teks pamatyti tokį keistą judantį agregatą, nenustebkite:

Poltavoje priima visa Europa.

(„Ogoniok“).

SPORTAS

Lietuvos TSR spartakiadoje gerai pasirodė Telšių krepšininės. Jos laimėjo visus susitikimus ir užėmė pirmąją vietą rajonų gru-pėje. N u o t r a u k o j e: Telšių moterų krepšinio komanda. Iš kairės į dešinę—R. Ruikytė, E. Kiaurakytė, A. Urbšytė, D. Tur-činavičiūtė, O. Černiauskaitė, S. Mikutaitė, N. Tereškinaitė ir Z. Sadeskytė.

K. Bieliausko nuotr.

(ELTA).

Biržai—Kupiškis (1:2)

Eilinėms Panevėžio zo-nos „B“ grupės futbolo pir-menybėms į Kupiškį buvo atvykę Biržų futbolininkai.

Eilinėje svečių komandos atakoje centro puolėjas, pa-sinaudojęs mūsų gynėjo pa-daryta klaida, pasiekia pir-mąjį įvartį. Po įvarčio mū-sų futbolininkai ne tik kad neprarado ryžtingumo, bet priešingai—pradėjo daug aktyviau žaisti, bet rezultato tiek vienai, tiek antrai ko-mandai nepavyko pakeisti. Pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 1:0 svečių naudai.

Po pertraukos mūsų fut-bolininkai dar labiau su-

aktyvino savo žaidimą. Pir-masis įvartis pasiekiamas per susibrukimą prie sve-čių vartų. Lengvai pakeltas kamuolys virš vartų, atsi-mušęs į svečių gynėjo ko-ją, įrieda į vartus. Rezul-tatas lygus 1:1. Po įvarčio tiek viena, tiek antra ko-manda stengiasi persverti rezultata. Ir tik į rungty-nių pabaigą mūsų koman-dos puolėjui R. Semėnui pa-vyksta pasiekti įvartį. O tai ir užtikrina kupiškė-nams pergalę.

V. Petrulis,
A. Jasinskas

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

1956 m. liepos 21 d.

SPRENDIMAS Nr. 63

DĖL SANITARINIO STOVIO IR PREKIAVIMO TVARKOS UŽTIKRINIMO KUPIŠKIO MIESTE

Kad būtų užtikrintas Kupiškio mieste sanitarinis sto-vis ir griežta prekyvimo tvarka, miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprendė:

1. Uždrausti prekyvimą Kupiškio miesto gatvėse, kiemuose ir daržuose iš vežimų, o taip pat iš rankinio багаžo.
2. Uždrausti piliečiams statyti arklius kiemuose, gat-vėse, aikštėse ir nenustatytuose miesto kvartaluose.
3. Turgaus dienomis, o taip pat ir bet kurią netur-gaus dieną prekiauti leidžiama tik turgavietėse, sumokė-jus vienkartinę rinkliavą.
4. Arklius ir vežimus statyti tik specialiam užva-žiuojamajame kieme, esančiame prie Kupiškio miesto turgavietės.
5. Asmenys, nesilaikantieji šio sprendimo, bus bau-džiami administratyvine tvarka:
  - a) už prekyvimą nenustatytoje vietoje iš vežimų—nuo 50 iki 100 rublių;
  - b) už prekyvimą nenustatytoje vietoje iš rankinio багаžo—nuo 10 iki 25 rublių;
  - c) už arklių ir vežimų statymą nenustatytoje vieto-se—iki 50 rublių.
6. Sprendimo vykdymo kontrolė pavedama Kupiškio miesto milicijos įgaliotiniui ir turgų direkcijai.

Šis sprendimas įsigalioja per 10 dienų nuo jo paskel-bimo dienos ir galioja Kupiškio miesto teritorijoje dve-jus metus.

Kupiškio miesto DŽDT vykdomojo komiteto pirmininkas
V. VITONIS
Kupiškio miesto DŽDT vykdomojo komiteto sekretorius
V. MASILIONIS

TRUMPAI iš užsienio

- **VENGRIJA.** Pasibaigė Vengrijos darbo žmonių partijos Centro Komite-to plenumas. Diskusijos parodė visišką Centro Komiteto vieningumą ir susitelkimą. Baigiamąjį žodį tarė Centro Komite-to pirmasis sekretorius Ernė Gerė. Išplėstiniame posėdyje liepos 21 d. Centro Komitetas išklau-sė Politinio biuro prane-šimą apie direktyvas dėl

antrojo penkmečio plano Vengrijos liaudies ūkiui išvystyti.

- **KINIJĄ.** Kaip praneša laikraštis „Ženminžibao“, Kinijoje nuleistas į van-denį 450 tonų vandens talpos žvejybos traleris, pagamintas Tarybų Są-jungai.

Laivas aprūpintas mo-derniais įrengimais, ta-me tarpe specialiais prie-taisais žuvų būrių persi-

kėlimams stebėti.

- **NEPALAS.** Agentūros Pres Trast of India ko-respondentas praneša iš Katmandu apie Nepalo ministro pirmininko Tan-kos Prasad Ačarijos pa-reiškimą, jo padarytą ryšium su diplomatinį santykių užmezgimu tarp TSRS ir Nepalo. Tanka Prasad Ačarija pareiškė, kad Nepalo diplomatinį santykių užmezgimas su tokia didžiąja valsty-be kaip Tarybų Sąjunga „turi mums labai svar-bią reikšmę. Be to, tai padės mums vykdyti išipareigojimus, kurie tenka mums kaip Suvie-nytųjų Tarybų organizaci-jos nariui“.

- **VDR.** Įvyko VDR Minist-rų tarybos posėdis, ku-riame buvo svarstomi Vo-kietijos Demokratinės Respublikos ir Tarybų Sąjungos vyriausybinių delegacijų Maskvos derybų rezultatai. Pasibaig-us svarstymui, Minist-rų taryba pašto ir tele-grafo ministro F. Bur-meisterio pasiūlymu pa-reiškė VDR vyriausy-binės delegacijos nariams padėką už sėkmingai ves-tas derybas visos vokie-čių tautos labui.

- **EGIPTAS.** Kaire vyksta Indijos ministro pirmi-ninko Neru ir Egipto pre-zidento Nasero derybos.

(TASS'o pranešimų santrauka).

Egipte toliau vykdoma žemės reforma sutinkamai su Žemės re-formos įstatymu, kurį Egipto vyriausybė priėmė 1952 metų rug-sėjo 9 d. Konfiskuojamos iš dvarininkų atliekamos žemės pa-skirstomos (parduodamos išsimokėtinai) bežemiams ir mažaze-miams valstiečiams. Iš viso turi būti konfiskuota 560 tūkstan-čių fedanų (1 fedanas—0,42 ha) dvarininkų žemės. Per tris re-formos vykdymo metus valstiečiams išdalinta ir parduota apie 400 tūkstančių fedanų žemės. Pagal įstatymą žemės reforma tu-ri būti užbaigta iki 1957 metų pabaigos. Birželio 14 d. Asiu-te (Aukštutinis Egiptas) įvyko oficiali ceremonija, kurios metu Asiu-to provincijos valstiečiams buvo įteikti žemės valdymo ak-tai. 4.882 šeimos buvo paskirstyta 8.361 fedanas žemės. Cere-monijoje, kuri pavoit gausiu masiniu mitingu, dalyvavo vy-riausybės nariai. N u o t r a u k o j e: valstiečiai mitinge.
P. Jegorovo nuotr.

(TASS-ELTA).